

Stemmer, og derfor fandt jeg det velbegrunder det ikke at tage Hensyn til det Moment, hvorpaa det daværende Udvalg havde lagt saa stor Vægt, at det derfor tilraadede at forkaste Valget. Jeg er derfor nu i denne Henseende i god Overensstemmelse med det, jeg anførte i forrige Session.

S. Sags: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Ja, dersom det er for en kort Bemærkning; thi der er andre Talere indtegnede.

S. Sags: Jeg vil ikke staae Noget i Veien; jeg kan godt vente.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aalborg Amts første Valgkreds har Ordet.

Sable: Jeg maa fastholde den samme Betragtning, som jeg allerede har gjort gjældende forrige Aar, og jeg kan saaledes ikke stemme for Forkastelsen af det her omtalte Valg. Den Mening, jeg udtalte ifjor, fastholder jeg endnu, den nemlig, at naar vi vænne os til at forkaste Valg paa Grund af Formfeil, vil der være stor Tristelse for Valgbestyrrelserne, der ofte kunne staae paa en enkelt Candidats Side, til at sørge for, at der bliver begaaet Formfeil ved Valgene, for derved at vinde Tid til at foretage et nyt Valg. Dette er Noget, som jeg tror vi snart vilde spore, dersom vi ikke itide vogte os for at give Anledning til, at Sligt kan lade sig gjøre. Her er ved denne Leilighed enkelte Ting, som ikke tilfulde ere oplyste, og som jeg tror, der vel kunde være Anledning til nærmere at gaae ind paa, jeg vil derfor ønske, at Sagen noiere kunde blive oplyst, men at man dog foreløbigt vilde indstille den med Majoritet Valgte til at tage Sæde i Forsamlingen. Efter hvad der er oplyst i Udvalgets Betænkning, kan jeg ibetmindste ikke stemme for Forkastelsen af det her omhandlede Valg.

Ordføreren: Jeg tror, at Udvalget har indhentet alle de Oplysninger, der kunde være Anledning til at indhente. Det har saaledes søgt Oplysning om, hvorvidt det forholder sig

som paaberaabt, at der er begaaet Formfeil ved Valget, og Bestyrelsen for Valghandlingen har indrømmet, at der er begaaet en saadan Feil, som maa kaste en Tvivl over en Deel af Valghandlingen. Derefter tror jeg ikke, at det kan være Udvalgets Sag at søge tilveiebragt et lovformeligt Beviis, hvorved al Tvivl kunde hæves. Det maa jo desuden erindres, at den Slags Sager har sin politiske Side; Valget skal jo nemlig foregaae for et Medlem af Valgbestyrelsen og for en Vælger, hverken for Notarius publicus eller for Politiprotocollen, hvad det næsten synes, man her vil sætte i Stedet for den Maade, Valgloven foreskriver. Det vil heller ikke være nok, at en Vælger kommer 3, 4, 5 Uger bagefter og siger, saaledes stemmede jeg; der maa jo være to Mænd, som have været tilstede og seet, hvorledes det er gaaet til, for at det skal kunne antages for et lovformeligt Beviis. Vi vilde ad den her berørte Dei komme ind paa Banfæligheder, som vi ikke kunne fjerne, og som kunne lede til langt større Besværligheder, end det at sige: Vi see, at dette Valg ikke er gaaet rigtigt til, lad det derfor gaae om igjen.

Rosenørn: Det er ganske saa Ord, jeg skal tillade mig at høre, især da Sagen er saavidt fremrykket. Naar man seer vor Valgløb igjennem, vil man finde, at den egentlig kun stiller sig den Opgave, at fastsætte de Former, hvorunder Valgene skulle foregaae. Der staaer ikke i Valgloven, at naar den eller den Form er tilfidesat, skal Valget være ugyldigt, men Valgloven indeholder, som sagt, alene Bestemmelser om, hvorledes Formen skal være, og det tror jeg er ganske i sin Orden og ganske overensstemmende med Grundlovens Bestemmelser i § 58, som siger, at ethvert af Thingene selv skal erklære sig over et Valgs Gyldighed eller Ulgyldighed. Men seer man hen til dette Forhold, synes jeg ogsaa, at man paa det Bestemteste maa komme til det Resultat, at der ikke kan være Tale om, at man skal holde sig til en streng juridisk Afgjørelse, men der kan paa den anden Side heller ikke være Tale om, at man skal holde sig til en politisk Afgjørelse, saaledes som den ærede Ordfører stod i den Formening, at en anden Rigsdagsmand